

தொல் முருக வழிபாட்டில் வெறியாடல்

வி. சசிகலா அ. *, இரா. வசந்தமாலை அ

அ தமிழ்த்துறை, பெரியார் பல்கலைக்கழகம், சேலம்-636011, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Fanaticism in the Ancient Worship of Lord Murugan

V. Sasikala ^{a,*}, R. Vasanthamalai ^a

^a Department of Tamil, Periyar University, Salem-636011, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
sasign2711@gmail.com

Received: 07-05-2022
Revised: 20-08-2022
Accepted: 03-09-2022
Published: 17-10-2022

ABSTRACT

Lord Muruga is one of the most notable deities mentioned in Sangam literature. In the Sangam hymns, the spear weapon existed in worship as the form of Lord Murugan. There are also reports about Velan and the events surrounding his fanatical worship of Velan. Those who worshipped Lord Murugan among the inhabitants of the Sangam age made specific requests to him. During fanaticism, they prayed to Lord Murugan to ensure that the man and woman could live a stable life, for the health of his beloved woman, for a child's boon, and to ensure that the lover who went in search of wealth did not encounter any dangerous disturbances. One of the most important and special features of the rituals of the ancient Tamil people is fanaticism. Velan, the Lord Muruga, resides in forests, groves, rivers, ponds, etc. Climbing on to a man named Velan and a woman who is the daughter of a gypsy is fanaticism. The field-setting aspect of Murugan's fanaticism, the possession of Lord Murugan the devotee, the offering of sacrifices, and the worship of Lord Murugan have sought to summarize the archaeological evidence available before the Sangam period from a historical point of view and the historical basis of worshipping Murugan found in Sangam literature.

Keywords: Worship, Fanaticism, Hysteria, Indus Valley, Exorcism, Greek Dionysius, Dithram.

முன்னுரை

முருக வழிபாடு மிகவும் தொன்மையானது. முருகன் குறிஞ்சி நிலத் தலைவனாகக் கருதப்பட்டான். பிறகு போருக்குரிய தெய்வமாகவும் வணங்கப்பட்டான். கன்னிப் பெண்களுக்குக் காதல் நோய் தருபவனாகவும் அந்நோயைத் தீர்த்துவைப்பவனாகவும் வெறியாடல் மூலம் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளான். சங்க இலக்கியத்தின் வாயிலாகவும் சிந்து வெளி முத்திரை மூலமாகவும் கிரேக்க டையோனிசியசும் வழிநின்றும் முருகவழிபாட்டில் வெறியாடல், குறித்து எடுத்துரைக்க முற்பட்டுள்ளது.

ந.சி. கந்தையாவின் செந்தமிழ் சொற்பிறப்பியல் பேரகராதி

“வெறியாட்டு - வேலனாடல், களியாட்டம்

வெறியெடுத்தல் - வெறியாட்டு நிகழ்த்துதல்”

வெறியாட்டு என்பதற்கு விளக்கம் தருகிறது (Kanthaiya, 2014). முருகனுக்கு நடக்கக்கூடிய ‘அழகிய ஆபரணத்தையுடையார் நினைத்த தொழில் முடிய முருக பூசை பண்ணும் அவனோடு வள்ளிக்கூத்தை ஆடியது. மனநாறு மாலையுடையாள் தலைவனது அருளைக் கருதி அவ்விடத்து நிலைமையைத்

தாயறியாதபடி வேங்கை மரத்தாற் பொலிந்த மாலையையுடைய பெருந்திணை' (ப.1829) என்று அபிதான சிந்தாமணியில் ஆ. சிங்காரவேலு முதலியார் கூறிச் செல்கிறார் (Singaaravelu Mudhaliyaar, 2014).

வெறியாட்டு விளக்கம்

'சங்க காலத்தே குறிஞ்சி நில மக்களிடத்தே 'வெறியாட்டு' என்னும் வெறிக் கூத்து மிகப் பெரிதும் பரவியிருந்தது. வெறியாட்டு என்பது முருகனுடைய பூசாரியான வேலன் நடத்தும் வெறியாடல், 'வெறி' என்னும் சொல் தெய்வத்தைக் குறிப்பதாகும்." (ப.107) என்று வித்தியானந்தம். சு. தமிழர் சால்பு என்ற நூலில் குறிப்பிடுகிறார் (Vithiananthan, 2001). 'வெறி' என்னும் சொல்லே மணம் என்னும் பொருள் தரும் பழந்தமிழ்ச் சொல்லாகும். இச்சொல் தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், கோண்டி, குவி, பிராகூய் போன்ற பல திராவிட மொழிகளிலும் இடம் பெற்றுள்ளது. கோண்டி மொழியில் இச்சொல் 'வெயிஆ' என வழங்குகிறது. மானுடவியலார் குறிப்பிடும் சாமனிசத்தோடு தொடர்புடையதாக இச்சொல் கோண்டி மொழியில் இன்றும், வழங்குவது குறிப்பிடத்தக்கது. வேலன் வெறியாடலும் சாமனிசத்தோடு நினைவூட்டுகின்றது என பக்தவத்சல பாரதி எனும் நூலில் அ. பாண்டிரங்கன் வெறியாடல் கட்டுரையில் கூறிச்செல்கிறார் (Bhakthavatsala Bharathi, 2011).

மணமாகாதகன்னிப் பெண்களைச் சூர், அணங்கு போன்றவை தீண்டித் துன்புறுத்துவதாகப் பழந்தமிழ் மக்கள் நம்பினர். பெண் ஒருத்தி ஓர் ஆண்மகன் மேல் காதல் கொண்டு உறவு கொள்ளும் போது அவளுடைய உடலில் சில மாற்றங்கள் உண்டாகின்றன. அவற்றிற்குரிய உண்மையான காரணத்தை உணராத பெண்ணின் தாயும் செவிலியும் அவள் முருகனால் தீண்டப்பட்டாள் என்று முடிவு செய்து முருகனுக்குச் சாந்தி செய்யும் எண்ணத்தோடு வேலனை அழைக்கின்றனர். வேலன் முருக வழிபாடான 'வெறி'யை எவ்வாறு நிகழ்த்த வேண்டும் என்பதைத் தொல்காப்பியர்,

"வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன்

வெறியாட்டயர்ந்த காந்தளும்"

என வரும் நூற்பாவில் காட்டுகின்றார் (Thamizhannal, 2008).

'பெண்ணைப் பெற்றவர்களின் வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொண்ட வேலன் அதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறான். பெண்ணின் வீட்டின் முற்றத்தில் வெறியாடும் களம் அமைக்கப்படுகின்றது. களம் மலர் மாலைகளால் அழகுபடுத்தப்படுகின்றது. வெறியாடும் வேலனும் தன்னைத் தழைகளாலும், பூக்களாலும் அணி செய்து கொள்கிறான். பல்வேறு வகைகளில் தன்னை அலங்கரித்துக் கொண்டு நறுமணப் புகையை எழுப்பி மணிகளை ஒலித்து முருகனை வேலன் அழைக்கின்றான். முருகன் அவன்மேல் ஆவேசமுற்றதும், அவன் ஒரு வகையான மயக்க நிலையில் துள்ளிக்குதித்து ஆடிப்பாடுகின்றான். வெறிக் களத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கும் கொழுத்த ஆட்டுக்கிடாயின் கழுத்தை அறுத்து அதிலிருந்து பெருகும் குருதியினைச் செந்திணை அரிசியுடன் கலந்து முருகனுக்குப் பலியாக அதனைத் தூவுகின்றான். பலிக்காகக் கொடுக்கப்படும் ஆட்டுக்கிடா இன்று நடைபெறுவது போல் சடங்கு முறையில் வேலனால் வெட்டப்பட்டதா அல்லது அறுக்கப்பட்டதா என்பதனை உறுதிசெய்து கொள்ளத் தொகை நூல் பாடல்களில் சான்றுகள் இல்லை'.

'தொன்மையான பழந்தமிழ்ப் பண்பாடே மக்களிடத்தில் தொடர்ந்து கொண்டிருப்பதால், மருளாடிய நிலையில் சடங்கு செய்யப்பட்ட ஆட்டுக் குட்டியை வேலன் வெட்டியிருக்க வேண்டும். வேலன் முருகனுக்குப் பலியாகத் தூவப்பட்ட பூக்களை அணங்குறுத்தப்பட்ட பெண்ணுக்குப் பிரசாதமாகத் தருகின்றான்'.

"பல்வே றுருவிற சில்லவிழ் மடையொரு

சிறுமறி கொன்றிவ ணறுநுத னீவி

வணங்கினை கொடுத்தி"

சோற்றை உடைய பலியுடன் சிறிய ஆட்டுக்குட்டியைக் கொன்றை உடல் மெலிந்த அந்தத் தலைவியின் நெற்றியைத் தடவி, முருகக் கடவுளின் வணங்கும் வேலனின் வெறியாடலைக் குறுந்தொகைப் பாடல் கூறிச்செல்கிறது. இக்காலத்தில் பெண்ணின் நெற்றியில் பூசாரி குங்குமம் இடுவதை நினைவூட்டுகிறது (Puliyur Kesikan, 1996).

சிந்து வெளிமுத்திரையில் வெறியாட்டு

சங்க இலக்கியங்கள் சுட்டுகின்ற தமிழ் மரபிற்குட்பட்ட முருக வழிபாட்டுக் கூறுகள் சிந்துவெளி முத்திரைகளில் காணப்படுகின்றன.

“அஹமத் ஹசன்டான் (1974) சிந்து வெளியின் வியாழக்கோள் பற்றிய கருத்துக் கணிப்பை மீட்டுருவாக்கம் செய்துள்ளனர். அஹமத் ஹசன்டானி (1984) சிந்து வெளியின் எழுத்துப் புதிரை விடுவிக்கும் பணியில் வியாழக்கோளைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். வியாழக்கோளுக்கு வடமொழியில் பிரகஸ்பதி என்று பெயர். அது பிரம்மாவின் மற்றொரு பெயர். பிரம்மனுக்குப் பிரமணஸ்பதி அல்லது வாசஸ்பதி என்ற மற்ற பெயர்களும் உண்டு. அஹமத் ஹசன்டான் (1974) கூறிய மேல் விளக்கங்களையே டி. ஆர். ஆராவமுதன், ஈராஸ் ஐராவதம் மகாதேவன். பி. எல். சாமி வேறு விதமாக விளக்கி உள்ளனர். இவ்விளக்கங்களே மேலே காட்டப்பெற்ற சிந்துவெளி முத்திரை முருக வழிபாட்டுடன் தொடர்புடையது என்பதை விவரிக்கின்றன. இந்த முத்திரையில் அரசமரத்தில் ஒரு கடவுளும் அதற்கும் முன்னால் முழங்கால் போட்ட கடவுளும், அதற்கு முன்னர், ஒரு பீடத்தில் அறுபட்ட மனிதனின் தலையும் காணப்படுவதாக டி. ஆர். ஆராவமுதன் கூறுகிறார். மேலும் எதிரே காணப்படும் ஏழு பெண்களும் கார்த்திகைப் பெண்டிர் என்றும் அரசமரம் பிரம்மன் என்றும் கூறியுள்ளார்.

ஈராஸ் அடிகள் சில சிந்துவெளி முத்திரைகளை ஆராய்ந்து வேலன் என்ற பெயரும் முருகன் ஆடு என்ற பெயர் தொடக்க கால முத்திரைகளின் காணப்படுவதாக விளக்கினார். அரசமரம் என்பதற்குப் பதில் சாடி ஒன்றும் இதன் அருகே காணப்படும். ஏழு பெண்டிரும் பலியிடுவதற்காக நிறுத்தப்பட்டுள்ளன என்று கூறியுள்ளார்.

(பி. எல். சாமி 1990 சங்க நூல்களில் முருகன்) அன்றைய காலத்திலேயே வெறியாடல் நிகழ்ந்துள்ளதை அறிஞர்களின் கருத்து கொண்டு தெளிவடையலாம் (ப.25-26) என்று சிலம்பு நா. செல்வராசு தொல் தமிழர் சமயம் எனும் நூலில் கூறுகிறார் (Samy, 1990; Selvarasu, 2001).

“சாடியில் கொம்பை” உடைய ஒரு தெய்வம் காணப்படுகிறது. சாடிக்கு முன்னால் மண்டியிட்டுக் கொம்புடன் அமர்ந்திருக்கும் ஒரு உருவம் தலைமை பூசாரி. பூசாரிக்குப் பின்னர் ஓர் ஆட்டுக்கிடாய்க் காணப்படுகிறது. மூன்று பிரிவு கொண்ட சின்னம் ஒன்று காணப்படுகிறது. சாடியில் பலியிடப்பட்ட ஆட்டின் இரத்தம் கலந்த தானியம் போடப்பட்டுச் சாடியில் உள்ள தெய்வச்சித்திரம் பலியினால் சாந்தி செய்யப்படுகிற தெய்வத்தையே குறிக்கும். இந்த முத்திரையே வேலன் வெறியாடல் சடங்கைக் குறிக்கின்றது என்று ஊகிக்கலாம். சாடியில் இருக்கும் தெய்வம் வேலன் ஆவாகனப்படுத்தும் முருகன் ஆகும். முத்திரையில் முருகனோடு தொடர்புடைய ஏழு (சப்த) மாதர்களும் காணப்படுகிறார்கள். வாதாபியினை ஆண்ட சாளுக்கிய மன்னர்கள் சப்த மாதர்களை வணங்கினர். இவர்கள் வேளிர் குலத்தைச் சார்ந்தவர்கள். எனவே இம்முத்திரை வேளிர் குலப் பூசாரி முருகனை வழிப்படுவதையே சித்தரிக்கிறது’.

ஏழு மகளிரும் சங்க காலத்தில் வெறியாடும் முருக வழிபாட்டில் இடம்பெறும் குரவைக் கூத்தோடு தொடர்புடையவர்களாக இருக்கக்கூடும் என்று சிலம்பு நா. செல்வராசு கூறிச் செல்கிறார் (Selvarasu, 2001). வெறியாடலின் போது முருகனை ஆவாகனப்படுத்துவதலும் அவனைச் சாந்திப்படுத்துவதலும் மிக முதன்மை வாய்ந்தவை. இந்த ஒரு நிகழ்ச்சிகளும் இட்சரங்களாக இக்கால மந்திரங்களில் ஆளப்பட்டுள்ளன. ஒரு அட்சரம் முருகனை எழுந்தருளச் செய்வது. இன்னொன்று குருதிப்பலி தந்து அவனை ஆற்றுப்படுத்துவது. இந்த இரு சக்கரங்களும் சிந்துவெளி முத்திரைகளோடு கொண்டத் தொடர்பு அறிஞர்களால் விரிவாக விளக்கம் பெற்றுள்ளதை இங்கே கூறுகின்றன.

ஆக 'சங்க காலச் சமூகத்தில் பெண்களை வசியப்படுத்தும் சமூக நம்பிக்கை நிலவியுள்ளதை இதன் மூலம் உணர முடிகின்றது. இவ்வசியப்படுத்தலுக்கு முருகன் வழிபாடு பயன்பட்டுள்ளது. வசியப்பட்ட பெண்கள் உடல் நலம் இழக்க உற்றார் நோய் தீர்க்க முனைந்துள்ளனர். நோய்க்குக் காரணமாக முருகனை ஆற்றுப்படுத்துவதன் மூலம் நோய் தீர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதுவே வெறியாடலாகப் பதிவு செய்யப் பெற்றுள்ளது.' (Selvarasu, 2001).

சங்க இலக்கியங்களில் வெறியாடல்

"சங்க இலக்கியங்கள் சுட்டும் முருக வழிபாட்டின் பெரும் பகுதி வெறியாடல் நிகழ்ச்சியாகவே அமைந்துள்ளது.

"களவு அலராயினும் காமம் மெய்ப்படுப்பினும்
அளவுமிகத் தோன்றினும் தலைப்பெய்து காணினும்
கட்டினுங் கழங்கினும் வெறியென இருவரும்
ஒட்டியத் திறத்தாற் செய்திக்கண்ணும்"

வெறியாட்டு நிகழ்ச்சியின் பின்புலத்தை விளக்குகின்றது (Thamizhannal, 2008). தலைவியின் களவுக்காதல் பலரால் அறியப்பட்டு அலர் உண்டாயினும் காமத்தால் தலைவியின் உடலில் வேறுபாடு தோன்றினாலும் இது முருகனால் வந்தது என்று கட்டுவிச்சி மூலமும் வேலன் மூலமும் குறிப்பார்த்து அறிந்து வெறியாட்டை மேற்கொள்வர் (Selvarasu, 2001).

"கா அய் கடவுட் சேய் செவ்வேள்
சால்வ தலைவ எனப் பேள விழவினுள்
வேலன் ஏத்தும் வெறியும் உளளே" (பரி. 5 14-16)

எனும் பரிபாடல் வேலன் வெறியாடலைப் 'பேய்விழா' என்றுக் கூறுகின்றது. ஆக வெறியாடல் என்பது காமம் தொடர்பாகச் சினமிக்க முருகன் தீண்டி வருத்தியதாலும் நிகழ்த்தப்பட்டதை இங்கு உணர முடிகிறது.

"முருகன் குறிஞ்சி நிலக்கடவுள். இவன் தொல்காப்பியரால் சேயோன் எனக் குறிப்பிடப்படுகிறான். (அகம் 5) குறிஞ்சி நில மக்களின் வாழ்வியல் செயற்பாடுகளின் அடியாகத் தோன்றிய இத்தெய்வம் குறிஞ்சியின் களவு வாழ்வோடு இணைத்துக் கூறப்பட்டன. அவை முருகனால் மட்டுமே போக்கப்படும் என மக்கள் நம்பினர்.

"அணங்கறி கழங்கின் கோட்டங் காட்டி
வெறியென உணர்ந்த உள்ளமொடு மறியறுத்து
என்னை அயரும் முருகு நின்
பொன்னேர் பசலைக் குதவா மாறே" (நற். 47, வரி 8-11)
"கறிவளர் சிலம்பிற் கடவுட் பேணி
அறியா வேலன் வெறியெனக் கூறும்" (ஐங்.பா.243, வரி 1-2)
"அறியாமையின் வெறியென மயங்கி
அன்னையும் அருந்துயர் உழந்தனள்" (ஐங்.பா.242, வரி 1-2)
"கழங்கு மெய்ப்படுத்து கன்னந்தூக்கி
முருகென மொழியும் ஆயின்
கெழுதகை கொல்லிவள் அணங்கியோற்கே" (ஐங்.பா.245, வரி 2-4)

எனவரும் பாடல்கள் பெண்டிரின் உடல் வளர்ப்பில் ஏற்படும் மாற்றத்திற்கு முருகனே காரணம் என நம்பிய நம்பிக்கைகளை வெளிப்படுத்துகின்றனர். தலைவிக்கு ஏற்பட்ட மாற்றம் முருகனால் ஏற்பட்ட வெறியல்ல அவள் தலைவன் பால் கொண்ட காதலே காரணம் எனும் செய்தியையும் தோழியின் கூற்றுகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. தோழியின் இவ்வெண்ணத்திற்கு மறுதலையாய்த் தாய் அவள் காதல் வயப்பட்டதை அறியாது அவளின் உடல் மாற்றத்திற்கு முருகனே காரணம் என எண்ணுகிறாள். தாயின் இவ்வெண்ணமே வெறியாட்டு நிகழ்த்துதற்கு அடிப்படைக் காரணமாகின்றது. இவ்வெறியாட்டில் வேலன் எனும் பூசாரி கழற்சிக் காய்களை இட்டுக் குறி சொல்வான். அவன் மேல் முருகன் வந்தேறி ஆட வேலன் தலைவியின் இம்மாற்றத்திற்கு முருகனே காரணம் எனக் குறிச் சொல்லுதல் சங்க இலக்கியத்தில் பரவலாய்ப் பேசப்பட்டுள்ளது என்று பெ. மாதையன் அவர்கள் தன் நூலில் வெறியாட்டைக் கூறி செல்கிறார். அன்றைய காலத்தில் பெண்களுக்கு ஏற்படும் காதல் நோயினைத் தீர்ப்பதற்காக இவ்விழா எடுக்கப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது (Mathaian, 2001).

வெறியாட்டு சடங்கின் பயன்

‘தலைவியின் காதலை வெளிப்படுத்தவும் தலைவனை விரைந்து வந்து மணம் முடிக்குமாறு அறிவுறுத்தவும் மேற்கொள்ளப்பட்ட சமூக உத்தியாகவே வெறியாட்டுச் சடங்கை கருதவேண்டி உள்ளது. இதனை கேரளாவில் வேலன்மார் என்ற இனத்தினர் இன்றும் வெறியாடு நடத்திக் குறி கூறி வருவதாகவும் வேலன்மார் செய்யும் தெய்வ சாந்தி வழிபாடுகள் சங்க காலத்து வேலன் வெறியாட்டின் எஞ்சிய கூறுகளே என்றும் வேலன் வழிபட்ட களமே பல்வேறு மந்திரங்கள் செய்யும் களமாகப் பின்னாளில் மாறியது. கேரள வேலன் ஆட்டத்தை ஆராய்ந்த பி. எல். சாமி குறிப்பிடுகின்றார்’ என்று தமிழகத்தில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் நடைபெறும் கன்னிமார் வழிபாடு வெறியாடல் சடங்கு நிகழ்ச்சியோடு ஒத்திருப்பதாக சுசீலா கோபால கிருஷ்ணன் 1987:81 தரவுகளின் மூலம் கூறிச் செல்கிறார். தெய்வ மேறிப் பூசாரி அருள்வாக்குக் கூறும் வழக்கம் இன்றுவரை நாட்டுப்புறத் தெய்வ வழிபாட்டில் இருந்து வருவதை வெறியாட்டு சடங்கின் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

சடங்கியல் நிகழ்த்துநர்கள்

சங்க காலத்தில் வேலன், அகவுநர், அகலவன், கட்டுவிச்சி, அகவிக் கட்டுடைத்த அகவன் மகளிர், முதுவாய்ப் பாணன் நாடோடிகளாகத் திரிந்தும் கட்டு, கழங்கு, வெறியாட்டுச் சடங்குகளின் வழிக் குறிசொல்லியும் சடங்கியல் நிகழ்த்துநர்களாக இருந்து நற்சொல் கூறியும் வந்துள்ளதை ஆற்றுப்படை இலக்கியங்களான நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு அகநானூற்றுப் பாடல்கள் புலப்படுத்துகின்றன. இவர்கள் அகவிப்பாடும் குரல் வளமும் குறிப்பறித்திறனும் கொண்டு தொன்மைச் சமூகத்தின் உளவியல் மருத்துவராக இருந்துள்ளார் என்று ஓ. முத்தையா (விரிச்சி - கட்டு - கழங்கு - கன்னம்) தன் கட்டுரையில் கூறிச் செல்கிறார்.

“அகவன் மகளே அகவன் மகளே

பாடுக பாட்டே பாடுக பாட்டே அவர்

நன்னெடுங் குன்றம் பாடிய பாட்டே” (குறு 23)

என்று இசையோடு பாடும் மகளிர் அகவன்மகள் என்றும், அகவிப்பாடும் ஆடவர் அகலவன் என்றும் அழைக்கப்பட்டனர்.

“கண்டிரக் கோல் கொண்டு களம் வாழ்த்தும் அகலவன்” (பதிற்.434)

தெருக்கள்தோறும் சென்று பாடிக் கட்டுப்பார்த்த செய்தி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அகவிக் கூறுவதால் அகவல் எனப்பட்டது.

“அறுவை தோயும் ஒரு பெருங்குடுமிச்

சிறுபை நாற்றிய பஃறலைக் கொடுங்கோல்

ஆகுவதறியும் முதுவாய் வேல” (அகம். 195)

என்று கழங்குபார்த்து வெறியாட்டு எடுக்கும் சடங்குச் சூழலில் வேலன் தனித்த ஒப்பனையோடு இருப்பது காட்டப்பட்டுள்ளது.

“நீண்ட துணியால் சுற்றப்பட்ட பெருங்குடும்பியும் பல தலைப் பகுதிகளைக் கொண்ட கோலில் பைகளைத் தொங்கவிட்டும் இருப்பான்” என்று சுட்டப்படுகிறது. இதே போல குறிசொல்லும் கட்டுவிச்சி, அகவன் மகளிர் ‘வெண்மையான நீண்ட கூந்தலினைக் கொண்ட நரைமுது பெண்டிராகக் கழுத்தில் முத்துமாலை அணிந்து, கையில் சிறுகோலினை வைத்திருப்பர்’ என்று கூறப்படுகிறது. “தமிழ்ச் சமூகத்தின் அறுபடாத படிமலர்ச்சியை மிகவும் நுட்பமாக நோக்கினால் பாணர் மரபின் முன் தொடர்ச்சியானது தொல் குடிகளிடம் செல்வாக்குச் செலுத்திய மூதறிவாளனிடமிருந்து தொடங்குவதை அறியலாம். இவர்களே முன் அறியும் திறன் தீர்க்கமாக உரைத்தல், தெய்வமேறி நிற்கும் தன்மை, மந்திர ஆற்றல், குறி சொல்லுதல் நிமித்தம் கணித்தல், சமூகத்தை வழி நடத்துதல் போன்ற பண்புகளைக் கொண்ட முதுவாய் மனிதர்கள், தொல்பழங்குடிப் பாண்மரபின் தோற்றத்தைக் காட்டுபவர்கள் ஆவார்கள். முதுவாய் வேலன், முதுவாய்ப் பெண்டிர் முதுவாய்ப் பல்லி, போன்ற சொல்லாட்சிகள் இதனை மெய்ப்பிக்கும் கருத்துகளாகும். பாண் மரபினரை முதுவாய்ப் பாணன், முதுவாய் இரவல் என்றழைக்கும் வழக்குகள் புறநானூற்றில் பயின்று வருகின்றன.” மனிதன் நம்பிக்கை வயப்பட்டுக் காரணகாரிய இயைபுகளை அறிய இயலாத காலத்திலேயே சடங்கியல் நிகழ்த்துநர்கள் மூதறிவாளர்களாக இருந்து மக்களை வழி நடத்தியுள்ளனர் என்பதை மிகத் தெளிவாக விளக்குவதை அறியலாம்.

சடங்கியல் நிகழ்த்துநர்களான கட்டுவிச்சி, வேலன், அகலவன் இவர்களுக்கென்று தனித்த கூற்று நிலைகள் எங்கும் இடம் பெறவில்லை. இவர்கள் அகத்திணையில் தாய், தலைவி, தோழிக் கூற்றுகளில் பேசப்படுத் மாந்தராகவே வலம் வருகின்றனர். சடங்கியலாளர்கள் கூறுவதற்கும் சடங்குச் செயல்களுக்கும் பதில் உரைத்துப் பாடுபனவாகவே பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. என்று ஓ. முத்தையா பண்டைத்தமிழர் சமய மரபுகள் எனும் தன் நூலில் விரிச்சி - கட்டு - கழங்கு - கன்னம் தன் கட்டுரை வாயிலாக சடங்கியல் வல்லுநர்களைப் பற்றி விரிவாகக் கூறியுள்ளார்.

தமிழ் முருகனும் கிரேக்க டையோனிசியசும்

“கிரேக்கடையோனிசியஸ் களிப்பில் தெய்வம், மதுவின் கடவுள், இவனைப் பாடித் துதிப்பவர்கள் பெரும்பாலும் பெண்களே, டையோனிசியஸ் பற்றிய வழிபாட்டுப் பாடல்கள் ‘டித்ராம்’ என்றழைக்கப்பட்டன. பாக்காண்டர்ஸ் என்னும் மகளிர் கூட்டம் டையோனிசியஸ் வழிபாட்டை மேள்கொள்வதால் மன்னன் லிக்குர்கசாஸ் சிறைபிடிக்கப்படுகின்றனர். டையோனிசியஸ் மலைக் கடவுளாக இருப்பதால் பெண்கள் மது அருந்தி களிப்பெய்தி வீட்டினை மறந்து மலைப் பகுதிகளுக்குச் சென்று ‘யோய்’ என்று கூக்குரலிட்டு வழிபடுகின்றனர். இவ்வழிபாட்டைத் தடுக்க நினைத்த பெந்தீசால் என்னும் மன்னம் மது கணிப்புற்ற அவன் அன்னையாலே கொல்லப்படுகின்றான். திபெசி என்னும் பகுதியில் திராட்சை தோட்டங்களை வளர்த்து மதுரசத்தினை உற்பத்தி செய்து மக்களைக் களிவெறி கொள்ளச் செய்கின்றான். மது மூலம் மக்களை மகிழ்ச்சியும் களிப்பும் அடையச் செய்பவன் டையோனிசியஸ் குறிப்பாக கிரேக்கப் பெண்கள் டையோனிசியஸின் துதிபாடிகளாக இசைக் கருவிகளை மீட்டு வணங்குகின்றனர். தமிழ்க் கடவுள் முருகன் பெண்களின் காதல் நோயைப் போக்குவனாகவும், தீங்குகளைக் களைப்பவனாகவும், காதலர்களைச் சேர்த்து வைப்பவனாகவும் கருதப்படுகின்றான். பெருமுதுப் பெண்டிர்கள் எனப்படும் தேவராட்டிகளால் (சாலினி போன்றோர்) டையோனிசியஸ் வழிபாட்டில் மதுபேரிடம் பெறுவது போல் வேலன் வெறியாட்டில் குருதி பலி முக்கிய இடம் பெறுகின்றது. முருகன் ஆவி ஏறிய வேலன் ஆடிடும் வெறியால் சடங்கு கிரேக்கத்தில் பெண்கள் டையோனிசியஸ் மதுக்களில் பெய்திப் போரிடும் சடங்கு போன்றே அமைந்திருக்கின்றனர். முருகனுக்கு எடுக்கப்படும் குரவைக்கூத்து விழாவில் தேக்கட்தேறும் வெறியாட்டுக் களத்தில் குருதிப் பலியும், குருதி கலந்த திணையும் பேரிடம் பெறுகின்றன. டையோனிசியஸ் வழிபாட்டின் முதல் கட்டத்தில் ‘மது’ மட்டுமே முக்கிய இடம் பெறுகின்றது. குருதிப்பலி இடம் பெறவில்லை. அதற்குப்

பதிலாக டையோனிசியஸின் காவல் தெய்வங்களாகச் செயல்படும் “சென்டாரஸ்” மட்டுமே நரபலி ஏற்கின்றது. டையோனிசியஸ் வழிபாடு “ரோம்” போன்ற நாடுகளில் பரவிய போது ஆடுகள் பலியிடப்பட்டன. முருக வழிபாடு தமிழ் பண்பாடு, மொழி தத்துவத்தோடு ஒன்று கலந்து இருந்தாலும் அதில் பலவித கலப்புகள் நிகழ்ந்து இணைவு பெற்று இன்றைய நிலையை எய்தியுள்ளது என்று மு. அருணாசலம் அரிமானோக்கு இதழில் தமிழ் முருகனும் கிரேக்க டையோனிசியஸ் தன் கட்டுரையின் வாயிலாகக் கூறிச் செல்கிறார்.

முடிவுரை

முருகனுக்கு வெறியாடல் பலவாறாக நிகழ்ந்துள்ளதை இக்கட்டுரையின் மூலம் அறிய முடிகிறது. மேற்கண்ட செய்திகளின் வழி முருக வழிபாடானது தொன்மை வழிபாடு என்பது விளங்கும். கி.மு.5000 நூற்றாண்டுகட்கு முன்பே வழிபாடு இருந்தமையும் சங்க காலத்தில் அது சிறப்பான வழிபாடாக மாறியமையும் அதற்குப் பின்னே தனிப் பெருங்கடவுளாக முருகப் பெருமான் போற்றப் பெற்றமையும் அறிய முடிகிறது. சிந்துவெளி முத்திரைகளில் காணப்படும் முருகனின் வழிபாடும் வெறியாடலும் இன்றைய நிலையில் எவ்வாறு மாற்றம் பெற்றது என்பதையும் கிரேக்க கடவுளான டையோனிசியசும் முருகன்தான் என்பது பற்றியும் கூறிச் செல்கிறது. இன்றைய கால கட்டத்தில் முருகனுக்கு வெறியாடல் என்னும் நிகழ்வானது காவடி எடுத்தல், அலகு குத்துதல் போன்றவையாகவும், பேய் ஓட்டுதல், பலியிடுதல் காளி போன்ற தெய்வங்களுக்கு உரியதாக மாற்றம் பெற்றுள்ளதையும் அறிய முடிகின்றது.

References

- Bhakthavatsala Bharathi, S. (2011) Panpatiyal Nokkil Pandaith Tamilar Samaya Marapukal, Puducherry Institute of Linguistics and Culture, Puducherry, India
- Kanthaiya, N.C. (2014) Senthamil Sorpirapiyal Agarathi, Tamilmann Pathippagam, Chennai, India
- Mathaian, P. (2001) Varalatu Nokkil Thonmangalum Palamarabu Kathaikalum, Tamil University, Thanjavur
- Puliyur Kesikan, (1996) Kurunthogai Thelivurai, Paari Nilayam, Chennai, India.
- Samy, P.L. (1990) Sanga Noolgalil Murugan, Sekar Pathipagam, Chennai, India
- Selvarasu, S. (2001) Thol Tamilar Samayam, Kaviya Pathipagam, Chennai, India
- Singaaravelu Mudhaliyaar, A. (2014) Abithaana Sinthaamani Sempathippu, Seetha Pathippagam, Chennai, India
- Thamizhannal, (2008) Tholkappiyam Moolamum Karuthuraiyum, Meenakshi Puthaka Nilayam, Madurai, India
- Vithiananthan, S. (2001) Tamilar Saalbu, Paari Nilayam, Chennai, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License